

Så kom der swing i julen

**Henrik Gunde Trio
slog gækken
løs i Paraplyen
fredag aften**

► Julejazz

Af Erik Andresen

»Han må have spist Garner med hud og hår – det kommer jo lige ud af fingrene på ham.«

Sådan beskrev en publikummer spontant pianisten Henrik Gundes spil på Paraplyens klaver fredag aften.

Og det var sådan set en ganske præcis iagttagelse. For Gunde kan virkelig sin Erroll Garner til fingerspidserne. Har en intim fornemmelse for Garners aldrig svigtende rytmefølelse, swing og smittende humør.

Gunde spiller ikke jazz for den dedikeret tænk-somme med rynker i panden – men for de, der bare ganske enkelt ikke kan stå for denne jazzmusik-ers festlige toner.

Og det var der heldigvis mange, der ikke kunne ved JIVE's traditionelle julekoncert fredag aften, hvor Henrik Gunde blev ledsaget af bassisten Nicolas Kock og trommeslageren Steen Holm.

Der var nemlig pænt besat ved bordene. En succes, JIVE ærligt har fortjent som afslutning på et publikumsmæssigt lidt sløjt år. Et år, hvor den kunstneriske fane til gengæld holdt vanlig JIVE-standard.

Den synker heller ikke efter nytår, som man kunne konstatere i det helt nye program for resten af vinteren, som var lagt frem på bordene.

JIVE-folkene har flyttet en smule om i det lavloftede lokale over Café Biografen. Den store lydpu-
lter er fjernet fra sin plads nærmest midt i lokalet og er flyttet op imod bagvæggen på sit eget lille podie, som giver teknikerne et fint udsyn til scenen.

Nu mangler der bare

her, så også bassen lyder som den skal. Paraplyen er akustisk set et nærtagende lokale, hvor der meget nemt opstår stående bølger, som presser på trommehinderne.

Det var nu ikke tilfældet fredag aften, hvor lyd-niveauet da også var beskedent.

Men meget vellydende.

Vi fik et pænt udsnit af Erroll Garners allermest klassiske numre. Fra indledningens »Autumn Leaves« over en række standards af folk som Gerschwinn, Rodgers og Hammerstein og flere andre af Tin Pan Alleys store komponistnavne.

Færrest ballader – men »Body And Soul« var der da.

I andet sæt blev gækken slået endnu mere løs. Med mere Garner, men også med en række Garneriserede julesange som »Have Yourself A Merry Little Christmas«, »I Saw Mommy Kissing Santa Claus«, »Last Christmas« og »Winter Wonderland«.

Samt – hvordan kunne det være anderledes – »White Christmas«.

Endog et enkelt Carpenters-nummer blev det til – den smukke »Close To You«, inden Gunde og hans medkombattanter sluttede af med »Misty« til publikums højlydte jubel.

Der kan ikke sættes fingre på aftenens musikalske præstationer, som da også blev mødt med tilfredshed.

Kun må denne anmelder tilstå, at en hel aften med Garner-toner er lige i overkanten. Det er hyggeligt, det er swingende og det er vellydende. Men det måtte godt kradse lidt mere.

Aftenen bød på et tredje sæt også – en jamsession, hvor alle kunne være med. Avisen måtte dog gå hjem i seng og fik ikke dette sene sæt med. Men mon ikke Jesper Riis gav sit besyv med undervejs – han var i al fald til stede i lokalet.

Det var Erroll Garner faktisk også – i det mindste åndeligt.

Fin aften – alt i alt.